

‘Een vrouwelijke agent, wat een opluchting’

...Shiela (16) werd gedwongen om in een seksbar te werken, tot de Filipijnse politie haar redde uit de losse handjes van haar baas.

...Haar verhaal durfde zij niet te vertellen tegen een mannelijke agent. Gelukkig heeft elk politiebureau een speciaal loket met vrouwelijke agenten.

► **MANILLA**
Op de roze deur achterin de gang hangt een bordje: Women and Children's Protection Desk (WCPD). Achter het bureau zit een vriendelijk ogende vrouw in politieuniform. De kamer is gezellig ingericht. De muren zijn roze en staan vol schilderijen van spelende kinderen. Er is een speelhoek en er staat een relaxte bank en televisie. Net een kleine huiskamer waar je je snel thuis voelt. 'De vrouwen die hier binnen komen, hebben vaak veel meegemaakt en hebben een hele stap moeten zetten voor ze aangifte kunnen doen. Het is belangrijk dat ze zich hier veilig en vertrouwd voelen, zodat ze voelen dat ze hun verhaal kunnen doen', vertelt Llorca Araullo, de chef van de WCPD's in de Filipijnen. Sinds 1998 heeft elk politiebureau in de Filipijnen een dergelijk kantoor speciaal voor vrouwen en kinderen. Volgens Araullo een hele belangrijke stap in de Filipijnen. 'Kinderprostitutie is een heel groot probleem in dit land. Vaak durven meisjes geen aangifte te doen, omdat ze door hun verleden bang zijn geworden voor mannen. Door de WCPD's is de drempel voor deze meiden lager.' Ook is het voor de meiden beangstigender als mannelijke agenten de seksbar binnenvallen voor een leeftijdsonderzoek dan als het vrouwen zijn. 'Het is wel eens voorgekomen dat mannelijke agenten een seksbar binnenvallen en dan met de eigenaar de deal sluiten dat ze gratis gebruik mogen maken van de diensten van de meiden in ruil voor bescherming tegen rechtsvervolging van de eigenaar', vertelt Araullo. Shiela werd twee maanden geleden door vrouwelijke politieagentes uit de prostitutie gered. 'Ik werd vier dagen achtereen in elkaar geslagen en geschopt door mijn baas. Ik was namelijk weggelopen toen een klant in de seksbar mij wilde meenemen naar zijn hotel. Ik dacht dat ik dood zou gaan.' Gelukkig hadden de burens haar horen gillen en een melding gedaan bij de politie. Een team met een mannelijke en twee vrouwelijke agenten ging eropuit voor een reddingsoperatie. Ze stormden het huis binnen en namen de angstige Shiela mee. 'Toen ik zag dat er

Fiipijnse prostituees die door de politie zijn meegenomen, bedekken hun gezichten voor de fotograaf. In het land worden agenten getraind hoe ze met de vrouwen moeten omgaan tijdens verhoren en het verzamelen van bewijsmateriaal.

vrouwelijke agentes bij waren, voelde ik opluchting. Aan hen durfde ik wel mijn verhaal te vertellen.'

vrouwelijk zintuig
Nu woont Shiela bij Preda, een hulporganisatie in Olongapo die kinderen uit de seksindustrie door het hele land heen opvangt. Op het terrein komt een politieauto aangereden. Achterin zit een vrouwelijke agente, Junia Bogbog, met een meisje dat zelf aangifte heeft gedaan. Ze is drie jaar lang misbruikt door haar vader. Bogbog is nog in opleiding. Zij heeft bewust gekozen voor het werk met kinderen en vrouwen in de prostitutie. 'Ik wil iets kunnen betekenen voor deze meiden. De meisjes die misbruikt zijn, zijn ontzettend kwetsbaar en een man kan gemakkelijk de littekens weer open maken. Je ziet ook vaak dat meiden zich

tegenover mannen schamen voor wat hen overkomen is. Een vrouw kan beter met ze meevoelen dan mannen.' Haar mannelijke collega Adonis Paul Escamillan is het met haar eens. 'Vrouwen zijn belangrijk bij dit soort zaken. Zij worden gezien als moederfiguur en komen daardoor betrouwbaar over. Mannen missen gewoon dat vrouwelijke zintuig voor bepaalde emoties.' Ecpat Philippines is een organisatie die vrouwelijke en mannelijke agenten traint hoe om te gaan met kinderen die uit de prostitutie worden gered: hoe onderzoek je deze zaken, hoe verhoor je de slachtoffers en hoe kom je aan bewijsmateriaal? 'Vaak weten politieagenten, zowel vrouwen als mannen, niet hoe ze belangrijke informatie uit een kind kunnen krijgen, zonder het kind pijn te

doen en opnieuw 'slachtoffer' te laten worden', vertelt Ecpat-directrice Dolores Alforte. Ze trainen vooral vrouwelijke agentes, aangezien vrouwen vaak op dit soort zaken worden gezet.

karakter
Maaïke de Jong heeft een jaar bij de zedendelicten in Nederland gewerkt. In Nederland is een strenge selectie voor mensen die bij de afdeling zedendelicten werken. 'Er zitten ook mannen bij, maar die zijn ook niet zomaar binnen gekomen. Vaak zijn ze heel gevoelig en doen hun werk met de slachtoffers net zo goed als de vrouwen. Ik denk dat het dus niet om geslacht gaat, maar om karakter. Al begrijp ik dat vrouwen met slechte ervaringen met mannen liever hun verhaal vertellen tegen een vrouw, dan tegen een man.' In Nederland moet iemand die

misbruikt is gewoon aangifte doen op een bureau. Dat is een hele drempel. Volgens De Jong zou een WCPD in ons land op zich geen gek idee zijn. 'Maar er zou altijd een vrouw aanwezig moeten zijn, terwijl er misschien een paar keer per week iemand aangifte komt doen.' Shiela wil het liefst altijd bij Preda blijven en ooit zelf als maatschappelijk werker vrouwen uit de prostitutie opvangen. Nog elke nacht heeft ze nachtmerries over wat haar is overkomen. Overdag is ze vrolijk. Met stralende ogen en een glimlach om haar lippen vertelt ze: 'Ik voel me hier veilig. Ik ben blij dat ik mijn verhaal kon vertellen tegen de vrouwelijke politie en dat zij me hier brachten. Ik hoop dat elk meisje die zoiets als ik meemaakt, haar verhaal durft te vertellen. Dan kan de politie er iets aan doen.' <

Koeorganen en Facebook als geëngageerde kunst

...Kunstenaar Johan van der Dong wil met een kunstwerk en internet de harde realiteit van donorvragers tonen.

...Zijn project hoeft niet te slagen, als het de politiek en de medici maar inspireert.

► **GRONINGEN**
Vier grote runderorganen op een wit dekbed, omringd door schilderijen van ongelukken en patiënten, zo omschrijft kunstenaar Johan van der Dong zijn tijdelijke kunstwerk over orgaandonatie dat zaterdag wordt onthuld op station Groningen Noord. Tegelijk lanceert hij de website jouworgaan-mijnorgaan.eu, die via netwerksites als Hyves en Facebook donoren en patiënten die wachten op een orgaan met elkaar in contact brengt. De overeenkomst? 'Ingesealde organen kunnen net zo hard overkomen als de

verhalen van donorvragers. Ik zoek, net als in mijn andere werk, de grenzen van de kunst op. Dat is soms nodig om mensen wakker te schudden.' Van der Dong hekelt de 'halfslachtigheid' waarmee de overheid orgaandonatie tegemoet treedt. 'Het huidige systeem is veel te vrijblijvend. We moeten toe naar een 'ja tenzij'-registratie waarin gewetensbezwaarden moeten aangeven tegen donatie te zijn of anders gewoon donor worden.' Het is een bekend pleidooi dat ook in de politiek regelmatig te horen is. De kunstenaar hoopt echter met zijn project de mensen achter de donorvragers te laten zien. 'Sociale media zijn een uitstekend middel om mensen die op de wachtlijst staan een gezicht te geven. Om mensen te confronteren met hun schrijnende verhalen.' Volgens hem denkt de overheid en de medische wereld tot nu toe te veel in cijfers en te weinig in de mens achter

de problematiek. 'Of er via mijn website veel contact tussen donoren en patiënten ontstaat, maakt me niet veel uit. Als kunstenaar wijs ik alleen op een oplossing. Het is aan patiëntenorganisaties om dat op te pakken en breed uit te werken.'

betrekken
Net als bij zijn eerdere projecten waarin mensen hun brieven naar God en Allah konden sturen, probeert Van der Dong weer het publiek te betrekken. Zijn geloofsbeleving is eerder agnostisch dan christelijk, maar uit het geloof van zijn jeugd put hij ook voor dit project zijn inspiratie. 'In de samenleving heb je een verantwoordelijkheid voor elkaar. Je leeft niet voor jezelf. Het rentmeesterschap zit er bij mij diep ingebakken.' Als maatschappelijk geëngageerd kunstenaar hoopt Van der Dong ook een signaal af te geven aan de overheid. 'Kunstenaars worden door dit kabinet

weggezet als een randverschijnsel dat je wel even aan kunt pakken. Maar kunst speelt juist een belangrijke rol in maatschappelijke discussie. Kunst doet er altijd toe.' <

advertentie

Bovenhorst Holding B.V. in liquidatie

Bovengenoemde rechtspersoon is in verband met beëindiging van haar activiteiten ontbonden per 23 december 2010. De rekening en verantwoording en het plan van verdeling liggen voor een ieder tot 23 februari 2011 ter inzage ten kantore van het handelsregister van de Kamer van Koophandel te Enschede en ten kantore van de rechtspersoon te Hengelo (OV)

